1963
ଏପ୍ରିଲ 4

ବସ୍ତି ସୁଗାର ମିଲ୍ସ୍ ଲିମିଟେଡ଼

ବନାମ

ରାମ ଉଜାଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ,
କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ଜେ. ସି. ଶାହା ଏବଂ
ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ - ସେବା ସମାପ୍ତି - 'ନିଯୁକ୍ତିଦାତା' ଏବଂ 'ଶ୍ରମିକ' ଏହାର ଅର୍ଥ - ବାଣିଜ୍ୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ - ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947 ର ୟୁ. ପି. XXVIII) ଧାରା ଗୁଡିକ 2 (i) (iv) ଧାରା 2 (Z)

ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯଥା (1) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତି ହୋଇଥିବା ପାଇଁ (2) ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ମାସିକ 55 ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହାରରେ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଯାହା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଟୋବର 3, 1958 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଭାକ୍ୟୁମ୍ ପାନ୍ ଚିନି କାରଖାନାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାସିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମଜୁରୀ ଥିଲା । ଏହି ବିବାଦକୁ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ହଟାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିଚାଳନାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ପରିଚାଳନା କମ୍ପାନୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସିନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ (1) ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପାରିତୋଷିକ ପାଇଁ ହସ୍ତକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ଧାରା 2 (Z)ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମିକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂଯେହେତୁ ଶ୍ରମିକ ଜଣକ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ସହ ଅପିଲକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନା ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ଅପସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲା, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଶିଳ୍ପର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ, ଅପିଲକାରୀ ଧାରା 2 (i) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (IV) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି ।

(2) ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (i)ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏବଂ ତେଣୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇନାହିଁ ।

(3) ସାଧାରଣ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଅର୍ଥରେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶରେ "ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାରେ ମିଳୁଥିବା "କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କାରଖାନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କାରଖାନାର ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ବନାମ *ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଚାରୀ,* 1961 (II) L. L. J. 623, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 225/1963 ।

ବିଚାର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 68/1962 ରେ ଲକ୍ଷ୍ନୌର ଶ୍ରମ ଅଦାଲତର ନଭେମ୍ବର 26, 1962 ତାରିଖର ରାୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ସି.ଏସ୍. ପାଠକ* ଏବଂ *ଡି.ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ* । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ *ଏମ୍. ରାଜଗୋପାଳନ୍* ଏବଂ *କେ.ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ* ।

1963, ଏପ୍ରିଲ 4 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଏହି ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିବା 21 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଚିନି କାରଖାନାରେ ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ହଟାଇବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନଭେମ୍ବର 21, 1958 ରୁ ଫେବୃଆରୀ 5, 1959 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫେବୃଆରୀ 6, 1959 ରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ 1959 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 21 ତାରିଖ ଠାରୁ 1959 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 5 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମାସିକ 55/- ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହାରରେ ମଜୁରୀ ଦିଆଯାଉଥିଲା, ଯାହା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଟୋବର 3, 1958 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଭାକ୍ୟୁମ୍ ପାନ୍ ଚିନି କାରଖାନାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମଜୁରୀ ଥିଲା । ଜୁଲାଇ 31, 1962 ରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ରାଜ୍ୟପାଳ ଲକ୍ଷ୍ନୌର ଶ୍ରମ ଅଦାଲତକୁ ଏହି ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ବସ୍ତି ଚିନି ମିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ବସ୍ତି ସୁଗାର ମିଲ୍ସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ କୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରମିକ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା । ବିବାଦରେ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା:-

"(1) ନିଯୁକ୍ତିଦାତା 6 ଫେବୃଆରୀ, 1959 ଠାରୁ ଆଇନଗତ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନରେ ନାମିତ ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି କି? ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନେ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର?

(2) ସଂଲଗ୍ନର ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ନାମିତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ 21 ନଭେମ୍ବର, 1958 ରୁ 5 ଫେବୃଆରୀ, 1959 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମଜୁରୀ ମାସିକ 55/- ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ହାରରେ ଦେୟ ଦେବାରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଇନଗତ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ କି । ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନେ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ କେଉଁ ବ୍ୟାପକତା ସହିତ ।"

ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି 21 ଜଣ ଶ୍ରମିକ ଚିନି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ହଟାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଠିକାଦାର ବନାରସୀ ଦାସଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି 21 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । କମ୍ପାନୀର ପରିଚାଳନାର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ବନାରସୀ ଦାସ ଫେବୃଆରୀ 6, 1959 ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସେବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପର ପକ୍ଷରେ, ସେମାନଙ୍କ ସଂଘ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କମ୍ପାନୀର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରି ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ହଟାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକାଦାର ବନାରସୀ ଦାସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଏହି 21 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବନାରସୀ ଦାସଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 2 (i)ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ରେ "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅପିଲକାରୀ ଆଇନତଃ ଏହି 21 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହକଦାର ଥିଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ ଦେଲେ, (a) ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମାସିକ 55/- ଟଙ୍କା ହାରରେ 1959 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 6 ତାରିଖରୁ 1958 ମସିହାର ପେଷିବା ଋତୁ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ; (b) ଯଦି 1962-63ର ପେଷିବା ଋତୁରେ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥାନ୍ତି, ତେବେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ; ଏବଂ (c) ମାସିକ 55/- ଟଙ୍କା ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ମଜୁରୀ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏବଂ 21 ନଭେମ୍ବର,1958 ରୁ ଫେବୃଆରୀ 5, 1959 ଅବଧି ପାଇଁ ରାମ ଉଜାଗରଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୈନିକ 1/- ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରମିକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୈନିକ 14 ଅଣା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ।

କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ସହିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

1963
ବସ୍ତି ସୁଗାର ମିଲ୍ସ
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ରାମ ଉଜାଗର
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଏହି ଅପିଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଶ୍ରୀ ପାଠକ ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (i) ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ରେ "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ର ସଂଜ୍ଞା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତିଦାତା କରେ ନାହିଁ । ଅପେକ୍ଷାକୃତ କ୍ଷୀଣ ଭାବରେ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଏହା ଯେ ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାଟିକୁ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଶ୍ରମିକ ମାନଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀର ଶ୍ରମିକ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାଟିକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ । ନିବେଦିତ ତୃତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ହେଉଛି, ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଭାକ୍ୟୁମ୍ ପାନ୍ ଚିନି କାରଖାନାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (i) ରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଏକ ସଂଯୁକ୍ତ ସଂଜ୍ଞା ରହିଛି । ଧାରା 2 (i)ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ର ପ୍ରଭାବ ଏହା ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଉଦ୍ୟୋଗର ମାଲିକ ଉଦ୍ୟୋଗର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଂଶବିଶେଷକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ କୌଣସି ଉଦ୍ୟୋଗର ମାଲିକ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ଉଦ୍ୟୋଗର ମାଲିକ ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ପାଠକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଯେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ଶିଳ୍ପର ମାଲିକ ଠିକାଦାରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରେ । "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ଶବ୍ଦର ଏହି ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ସଂଜ୍ଞାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଉପଖଣ୍ଡରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶିଳ୍ପର ମାଲିକଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରୁଥିବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା କରିବା । ଉପଖଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଏହା ସତ୍ୟ, ଯେପରି ଶ୍ରୀ ପାଠକ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଯେ "ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାରେ ଏପରି କୌଣସି ଶବ୍ଦ ନଥିଲା ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଚୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ଶ୍ରମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ତେବେ ଏହା ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ନାହିଁ । ଧାରା 2 (z) ରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ମଜୁରି କିମ୍ବା ପାରିତୋଷିକ ପାଇଁ କୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି (ଜଣେ ଶିକ୍ଷାନବିସଙ୍କ ସମେତ) କୌଣସି କୁଶଳୀ କିମ୍ବା ଅଣକୁଶଳୀ, ହସ୍ତଚାଳିତ, ପରିଚାଳନାକାରୀ, ବୈଷୟିକ କିମ୍ବା

ଲିପିକ କାର୍ଯ୍ୟ, ନିଯୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉ କିମ୍ବା ନିହିତ ହେଉ", ଏକ ଶିଳ୍ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ, ତାହା ନିଯୁକ୍ତି ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ହେଉ କିମ୍ବା ପରିଚାଳନାର ଠିକାଦାର ଦ୍ୱାରା ହେଉ । ଯଦି "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞାରେ ଶିଳ୍ପର ପରିଚାଳନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥାଏ, ଏପରିକି ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ଥିବାବେଳେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଲାଭ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା" ଏବଂ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ହେବ ନାହିଁ । ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଏହି ଅସୁବିଧାକୁ ଦୂର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞାକୁ ଧାରା 2 (i)ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସ୍ଥିତିଟି ହେଉଛି: (a) ପାରିତୋଷିକ ପାଇଁ ହସ୍ତକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶିଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଧାରା 2 (Z) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମିକ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ (b) ସେମାନେ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ସହ ଅପିଲକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନା ସମୟରେ ଅପରିଷ୍କାର ମଣ୍ଡ ନିଷ୍କାସନ କରିବାକୁ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଶିଳ୍ପର ଏକ ଅଂଶ, ଉକ୍ତ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (i)ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ସହିତ ଧାରା 2 (z) ରୁ ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଅପିଲକାରୀ କମ୍ପାନୀର କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ କମ୍ପାନୀ ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତିଦାତା । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସାରମର୍ମ ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯଥା, ଏହି ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ, ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ବିହୀନ ଅଟେ । ଧରାଯାଉ ଯେ, ଧାରା 2 (i) ର ଉପଖଣ୍ଡ (iv) ରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଏହି ସଂଜ୍ଞାର ପରିଣାମ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାର ଅଧିକାର ଉପରେ କିଛି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା, ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଏହା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହିପରି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ । କାରଣ, ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଠିକାଦାରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ସାଧନକୁ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଶିଳ୍ପର ଏକ ଅଂଶ, ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ରହିଛି,

1963
ବସ୍ତି ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ରାମ ଉଜାଗର
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଏହା ବିବାଦୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ସ୍ଥିତି ହେତୁ, ଯେଉଁ ଆକ୍ଷେପିତ ସଂଜ୍ଞା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ନିୟୋଜିତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଶିଳ୍ପର ଏକ ଅଂଶ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ଆମକୁ ଶ୍ରୀ ପାଠକଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ଆଣିଥାଏ ଯେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ଶ୍ରମିକ' ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀର ଲାଭ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶରେ "ଶ୍ରମିକ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ମଜୁରୀ ଏବଂ ପାରିତୋଷିକ ପାଇଁ କୌଣସି କୁଶଳୀ କିମ୍ବା ଅଣକୁଶଳୀ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ବୈଷୟିକ କିମ୍ବା ଲିପିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି (ଜଣେ ଶିକ୍ଷାନବିସଙ୍କ ସମେତ), ନିଯୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିହିତ ହୋଇଥାଉ" କିନ୍ତୁ ଧାରା (i) ଏବଂ (ii) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ଏହି ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁ । ଶ୍ରୀ ପାଠକ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣୟନ ଉପରେ, ଏହି ସଂଜ୍ଞାରେ "ଏକ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କେବଳ "କାରଖାନାର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ" ହୋଇପାରେ ଏବଂ କାରଖାନାର ଠିକାଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶରେ 'ଶ୍ରମିକ' ର ଏହି ସଂଜ୍ଞା 'କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଯଦିଓ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ 'ଶ୍ରମିକ' ର ସଂଜ୍ଞା ନିଜେ 'ଯେକୌଣସି ଶିଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରେ ଯେ କାରଖାନାର ପରିଚାଳନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଲାଭରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ 'ଏକ କାରଖାନାରେ' ଶବ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତେ 'ଏକ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟାକରଣ କିମ୍ବା କାରଣ ଏହି ତର୍କକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ।

"ଏକ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ" ଶବ୍ଦର ସାଧାରଣ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଅର୍ଥ, ଆମ ମତରେ, କାରଖାନାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । "ଦ୍ୱାରା" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର କିଏ ନିଯୁକ୍ତି କରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ରଖେନାହିଁ । "ରେ" ପରିବର୍ତ୍ତେ "ଦ୍ୱାରା" ବ୍ୟବହାର ହେବାର କାରଣ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ଯଦି

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଳ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା କାରଖାନା ଭିତରେ ହେଉ କିମ୍ବା କାରଖାନା ବାହାରେ ହେଉ, ସେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଲାଭ ପାଇବେ ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ ଯେ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ସରକାର ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ବିଷୟରେ କାହିଁକି ଚିନ୍ତା କରିବେ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (b) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା, ଶ୍ରମିକ କିମ୍ବା ଉଭୟଙ୍କୁ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବା" ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ । ତେଣୁ, ଏହି ଆଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାମାନେ ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ପରି ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର କିଛି ନିୟମାବଳୀ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଏହା କଳ୍ପନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସରକାର ଏହାର ସୁବିଧାରୁ-ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ, ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀରୁ-ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହିଁବେ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟଥା ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ଲାଭ ପାଇବେ । କୌଣସି କାରଣ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ "କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ କାରଖାନାର ଠିକାଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ ।

ଶ୍ରୀ ପାଠକ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ (K)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆଧାର କରି ଏକ ନୂତନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେହି ଖଣ୍ଡରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଜଣେ ଋତୁକାଳୀନ ଶ୍ରମିକ ଯିଏ କାମ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା, କିନ୍ତୁ ଅସୁସ୍ଥତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କାରଣ ପାଇଁ, ଗତ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଋତୁର ଦ୍ୱିତୀୟାର୍ଦ୍ଧରେ ଏକ କାରଖାନା ଅଧୀନରେ କାମ କରିଥାନ୍ତେ, ଚଳିତ ଋତୁରେ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଶ୍ରୀ ପାଠକ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି 21 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅତି କମରେ କିଛି ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା, ଯେଉଁମାନେ ଖଣ୍ଡ

1963
ବସ୍ତି ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ଼
ବନାମ
ରାମ ଉଜାଗର
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

(K) ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାରଖାନା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଆମେ ଖଣ୍ଡ (K)ର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବାକୁ ବାଧ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତୁ ଏବଂ *ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରମିକ* (1) ମାମଲାରେ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପରି ଆଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି 21 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ 1962-63 ର ପେଷିବା ଋତୁରେ ପୁନର୍ବାର ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯେହେତୁ ସ୍ଥାୟୀ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ (K)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଲଂଘନ ନକରି ଏହା କରିବା ସମ୍ଭବ ଥିଲା । ତେବେ ନଥିରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ 1962-1963 ର ପେଷିବା ଋତୁରେ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ କେତେ କର୍ମଚାରୀ 1961-62 ଋତୁର ଶେଷାର୍ଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତରେ କାମ କରିଥିଲେ । କମ୍ପାନୀର ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ, ଖଣ୍ଡ (K) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେତୁ ଏହି 21 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ପୁନଃସ୍ଥାପନରେ ଅସୁବିଧା ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଶ୍ରୀ ପାଠକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏହି ନୂତନ ଯୁକ୍ତି ଉତ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନାହୁଁ ।

ଯେହେତୁ ଅପିଲରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବିଫଳ ହୁଏ, ଅପିଲକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

(1) 1961 (II) L. L. J. 623